

LIBRARY OF THE
MUSEUM OF NATURAL HISTORY

NAN HINDO AYATLENTINO.

Q2Z7

32 F8

MURUGAN BINDING
WORKS,

NO. 3, BOMMULIER STREET,
ELEPHANT GATE, MADRAS-1.

027

32F8

NANDA

ayaten-

MUL

097739

Madras University Library.

Call Number Q287 32 F8

Accession Number 97739

Available for loan from ———

This book should be returned on or before
the date last marked below.

കുലടി അദ്ധ്യക്ഷൻമാർക്കു മുഖേനാ വിതരണം.

Under the System
ഞാൻ ഹിന്ദുവായതെന്തിന്?

Under the System
അതുലാനന്ദസാമികൾ.
(ഹൈബ്രിറ്റം).

ഞാൻ

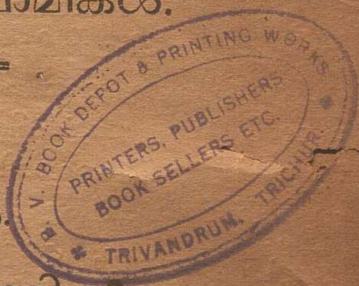
ഹിന്ദുവായതെന്നിൻ?

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്.

അതുലാനന്ദ സ്വാമികൾ.

ചരിത്രാക്ഷരൻ.

ആഗമാനന്ദ സ്വാമികൾ.

4-ാം പതിപ്പ് കോപ്പി 1000.

N. B. ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ അച്ചടിച്ചിലവ് കൽക്കത്തായി
ലെ എക്സ് ഡെപ്യൂട്ടിമേയറും അഡ്വക്കറ്റുമായ ശ്രീയുത് എസ്സ്.
കെ. ചന്ദ്രി അവർകളുടെ സംഭാവനയാണെന്നുള്ള വിവരം സ
ന്തോഷസമേതം ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

വില. അണ 1 *

Printed at
The Harinalaya Press.
Ettumanoor.

മുഖവുര.

* ബ്രഹ്മചാരി ഗുരുഭാസ്, എന്നുപേരായ ഒരു ഡച്ച് ഹിന്ദു കൽക്കട്ടാ വിവേകാനന്ദസംഘത്തിൽ വെച്ചു ചെയ്ത പ്രസംഗമാണ് ഇതിലേ വിഷയം. മിസ്റ്റർ. ഹൈബ്ജോം എന്ന പാശ്ചാത്യ നാമധാരിയായിരുന്ന ഇദ്ദേഹം ഹിന്ദുധർമ്മവും ഹിന്ദുനാമവും സ്വീകരിച്ചു തെങ്ങിനെയെന്നുള്ളതിനു പുറമേ ഭാരതഭൂമിയുടെ ആത്മീകനില, ഹിന്ദുമതവും കൃസ്തുമതവും തമ്മിലുള്ള സംബന്ധം, ഭാരതീയരുടെ കർത്തവ്യകർമ്മം മുതലായ അനേക കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഇതിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. കൃസ്തീയ മിഷണറിമാരുടെ കരോരഗ്രമങ്ങളും സാമുദായികമത്സരങ്ങളും പ്രബലമായി പ്രചരിക്കുന്ന ഇന്നത്തേ കേരളത്തിന് ഒരു വിഭേദശീയസഹോദരൻ ഹിന്ദുമതത്തെപ്പറ്റി പറയുന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾ അറിയുന്നത് എല്ലാവിധത്തിലും ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കുമെന്നുള്ള വിശ്വാസമാണ് എന്നേ ഈ ഭാഷാന്തരത്തിനു പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഇന്നുവരേ, കൃസ്തുമതം സ്വീകരിച്ച ഹിന്ദുക്കളുടെ 'ഞാൻ കൃസ്താനിയായതെന്തിന്?' എന്നു പ്രതിപാദിക്കുന്ന ലഘുലേഖകൾ മാത്രമേ കേരളീയസാഹിത്യത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായി അറിവുള്ളു. അതിനാൽ ആയുധമർത്തിന്റെ വിജയലാഭങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തായിത്തന്നെ ഇതിനെ പരിഗണിക്കാം. ഈ വിജയലാഭം ആയുധമർമ്മന്മാരുടെ മതാഭിമാനം ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുന്നതിന് ഉപകാരമായി ഭവിക്കുമെന്നാശിച്ചുകൊണ്ടും, അതിലേയ്ക്ക് അനുഗ്രഹിക്കുന്നതിനു സർവ്വശക്തനോടു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടും ഈ ഗ്രന്ഥം സജ്ജനസമക്ഷം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

97739

Q2.47

32[F8]

എസ്, പരിഭാഷകൻ.

* ഇദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ സമ്പാദനം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ പേര് അതുലാനന്ദസ്വാമികൾ എന്നാണ്.

ഞാൻ ഹിന്ദുവായതെന്തിന്.

‘ഞാൻ ഹിന്ദുവായതെന്തിന്?’ ‘ഇൻഡ്യയിലേ എന്റെ അനുഭവം എന്ത്?’ എന്നീവിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കണമെന്നാണല്ലോ നിങ്ങൾ എന്നോട് ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ചോദ്യം ചോദിക്കാൻ വളരെ എളുപ്പം. എന്നാൽ ഉത്തരം പറയുന്നത് അത്ര എളുപ്പമല്ല. ഇൻഡ്യയിലേ എന്റെ അനുഭവങ്ങൾ അന്യന്മാരെ ഗ്രഹിപ്പിക്കേണ്ടതു് എങ്ങനെയെന്നു ഞാൻ അറിയുന്നില്ല. അന്യരാജ്യത്തെക്കുറിച്ച് ഒരുവന്റെ മനസ്സിൽ പതിയുന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾ, വിശദവും നവീനവുമാണെങ്കിൽ മാത്രമേ അന്യന്മാരെ ഗ്രഹിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഞാൻ ഇൻഡ്യയിൽ വളരെക്കാലം താമസിക്കയും ഇൻഡ്യയേയും ഇൻഡ്യാക്കാരേയും എന്റെ സ്വന്തമായി കരുതുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു അന്യ നാട്ടുകാരന്റെ നിലയിൽ നിന്നു നിങ്ങളേ നോക്കുവാൻ എനിക്കു നിവൃത്തിയില്ല. ഒരു അന്യ നാട്ടുകാരൻ, താൻ സന്ദർശിക്കുന്ന രാജ്യത്തെ അന്യരാജ്യങ്ങളോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തുകയും, ആ രാജ്യത്തുകാണുന്നതിനെക്കുറിച്ചെല്ലാം വിമർശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അയാൾ ദൂരെനിന്നു പയ്യുവേക്ഷണം ചെയ്യുന്നു. ജനങ്ങളോട് എത്രയെല്ലാം സ്വതന്ത്രമായി പെരുമാറുകയും, സഹോദരഭാവത്തിൽ വർത്തിക്കുകയും ചെയ്താലും അയാൾ ഏറെക്കുറെ സാക്ഷിഭാവമാണവലംബിക്കുന്നത്. ബാഹ്യമായി സ്വദേശികളുടെ വേഷവും ആചാരവും നടപടിയും അനുകരിച്ചാലും ഒരു വൻ ആഭ്യന്തരമായി ഒരു വെറും വിദേശിയായിരുന്നേയ്ക്കാം. സഭ്യഭൂതന്മാരോടേ ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ അഭ്യുന്നതിക്കുവേണ്ടി വേലചെയ്യുന്നവരുടെ ഇടയിൽപോലും ഇങ്ങനെ ധാരാളം കാണാറുണ്ട്. ബ്രിട്ടീഷ് യോദ്ധാക്കൾ തന്നെ ഇതിന് ഒരു ഉത്തമദൃഷ്ടാന്തമാണ്. ഒരു വിദേശിയ ജനവിഭാഗത്തോട് വാസ്തവമായ ഐക്യം പ്രാപിക്കണമെങ്കിൽ സ്നേഹവും സഹതാപവും മാത്രമുണ്ടായാൽ പോരാ; തന്റെ ഭൂതകാലസ്ഥിതികൾ മറന്ന് അവയോടുള്ള ബന്ധം വേർപെടുത്തി, ജീവിതം ഏറെക്കുറെ ഒരു പുതിയരീതിയിൽ ആരംഭിക്കുന്നതിനുതന്നെയും ആവശ്യമുള്ള ശക്തി ഉണ്ടായിരിക്കണം. എന്നാലും സങ്കലനം വളരെ മന്ദമായേ സംഭവിക്കുകയുള്ളൂ. അതു് ആഭ്യന്തരവികാസത്തിൽനിന്നും മനസ്സിന്റെ രൂപാന്തരപ്രാപ്തിയിൽ നിന്നും ആണ് ഉണ്ടാകേണ്ടതു്. ഒരു രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളുമായി യഥാർത്ഥത്തിൽ ഐക്യം പ്രാപിക്കണമെന്ന് വിചാരിക്കുന്നവർ ആ ദേശത്തിന്റെയും ആ ദേശക്കാരുടേയും ജീവിതമേൽ, ആദർശം, അല്ലെങ്കിൽ ജീവൻ

എന്താണെന്ന് കണ്ടുപിടിച്ച് അതനുസരിച്ചു ജീവിക്കണം.

ഭാരതഭൂമിയുടെ ജീവചൈതന്യം ആധ്യാത്മികധർമ്മമാണ്. ഒരു വന്റെ ജീവിതാദർശം- പരമലക്ഷ്യം- ഈ ധർമ്മമായി പരിണമിക്കുന്നതുവരെ, ഇൻഡ്യയുടെ മറ്റുഭാവങ്ങളേ അയാൾ എന്താതും സ്നേഹിക്കയും ബഹുമാനിക്കയും ചെയ്തിരുന്നാലും, അയാൾക്കു വാസ്തവത്തിൽ ഭാരതമാതാവിന്റെ ഒരു കുട്ടിയായിത്തീരുന്നതിനോ ഭാരതീയരുമായി ഐക്യം ലഭിക്കുന്നതിനോ സാധിക്കയില്ല. "ഹിന്ദുക്കളിൽ വച്ച് ഹിന്ദുവായിത്തീരുന്നതുവരെ ഒരുവൻ" ഒരു അന്യനടു കാരനായിരിക്കുവാൻ മാത്രമേ സാധിക്കയുള്ളൂ. എന്നാൽ ഒരു ഹിന്ദു വാകയെന്നതുപുറമേയുള്ള വേഷംകൊണ്ടു പ്രാപിക്കാവുന്ന ഒരു അവസ്ഥയല്ല. അതുപ്രകൃതാ മനസ്സ് അത്യാർത്തിയോടെ കൊതിച്ചു അലഞ്ഞു തിരിയുന്ന, പ്രജിമാരുടേയും മഹഷിമാരുടേയും അനുഭൂതികളാണ്. ലോകത്തിലേ മറ്റു യാതൊരു വർഗ്ഗക്കാർക്കും സമുദായക്കാർക്കും അധീനമായിട്ടില്ലാത്ത ദിവ്യനിധി മനുഷ്യലോകത്തിനുവിതരണം ചെയ്യുന്നതിനായി ഭാരതമാതാവു തന്റെ കൈകളിൽ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഇൻഡ്യാ സകല രാജ്യങ്ങളുടേയും ഇടയിൽ പ്രഥമസ്ഥാനത്തു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. അന്യരാജ്യക്കാർക്കു ധനമുണ്ടായിരിക്കാം. അവർ കൂടുതലായി ഐഹികസുഖം അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. എന്നാൽ ഇൻഡ്യയിൽ ചൈതന്യമുതമായ ആത്മതത്വം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഇതില്ലെങ്കിൽ സകല സമുദായവും രാജ്യവും കാലചക്രത്തിന്റെ ഭ്രമണവേഗത്തിൽപെട്ട് നഷ്ടമായിപ്പോകും.

സമൃദ്ധലോകത്തിന്നപ്പുറം, ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയാത്തതായി മനുഷ്യഹൃദയസ്പർശമായിരിക്കുന്ന എന്തോ ഒന്നു ഭാരതഭൂമിക്കു സ്വായത്തമായിട്ടുണ്ട്. അതിനോടു ചേർച്ചയുണ്ടാകുമ്പോൾ ഒരുവൻ ഭക്തയഥാർത്ഥഹിന്ദുവായിത്തീരുന്നു. അപ്പോൾ ഒരുവൻ ഇൻഡ്യയോടുള്ള സ്നേഹം നൂറിരട്ടി വർദ്ധിക്കുന്നു. അതു ജനങ്ങളോടും രാജ്യത്തോടും ഉള്ള സ്നേഹത്തേക്കാൾ അഗാധതരങ്ങളായ രീതികളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഒരുവൻ ഇൻഡ്യയുടെ മൗലം-ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയാത്ത ആ യഥാർത്ഥഭാവം-പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. ഭാരതമാതാവിന്റെ യഥാർത്ഥസന്താനങ്ങളിൽ ഒരുവനാകണമെന്ന ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഏതൊരുവനും ഭാരതീയരുടെ നിർവ്യാജസ്നേഹത്തെയും സഹതാപത്തെയും ഉദിപ്പിച്ച ഒരു ഹിന്ദുവായിത്തീരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഹൃദയം ഹൃദയത്തോടു ബന്ധിക്കയും ആത്മാ ആത്മാവിനെ സ്പർശിക്കയും ചെയ്യുമ്പോൾ മാത്രമേ യഥാ

തെന്മകും സംഭവിക്കുകയുള്ളു. എന്നെന്നാൽ, മതത്തോളം ബലവത്തായി വേറെയാതൊരു ബന്ധവുമില്ല.

ഇതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് നമ്മുടെയിടയിൽ താമസിച്ചു വേല ചെയ്യുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യയില്ലാത്ത പല ഉത്തമജനങ്ങളും, അവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള ശുശ്രൂഷകളായിരുന്നിട്ടും, വെറും വിദേശീയരായി, വിദേശീയ ശാശ്വതങ്ങളോടുകൂടി, വിദേശീയലക്ഷ്യാനുസാരികളായിത്തന്നെയിരിക്കുന്നത്. അവർക്ക് ഇൻഡ്യയുടെ ലക്ഷ്യം - ഭാരതമാതാവിന്റെ മമം-മനസ്സിലായിട്ടില്ല; അവർജനങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തെ സ്पर्ശിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ അവരുടെ ശ്രമങ്ങൾ മിക്കപ്പോഴും ഉത്തമഫലത്തിൽ പരിവർത്തിതമാകുന്നില്ല.

ഒരു യഥാർത്ഥഹിന്ദുവാകുന്നതിന് ഈ രാജ്യത്തെ വേഷാധാരങ്ങളെല്ലാം പകർത്തി സ്വീകരിക്കണമെന്നില്ല; വേഷിയും നേരിയതും ധരിക്കണമെന്നില്ല; ഇൻഡ്യയിൽ വസിക്കണമെന്നല്ല. ഒരു യഥാർത്ഥഹിന്ദുവാകുന്നതിന് ഒരുവൻ ഭാരതീയ ഋഷികളുടേയും അവതാരപുരുഷന്മാരുടേയും ആത്മികപുത്രനായിത്തീർന്ന്, അവരുടെ വചനാമൃതം അത്യാസക്തിയോടെ പാനം ചെയ്യുകയും, അവരുടെ പാദാരവിന്ദങ്ങളിൽ ഇരുന്ന് അഭ്യയനം ചെയ്യുകയും, അഭ്യയനാനന്തരം അവരുടെ ജീവിതക്രമമനുസരിച്ചു ജീവിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യണം. അപ്പോൾ നാം യഥാർത്ഥഹിന്ദുക്കളായി, ഏകോദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയ ഏകോദരസന്താനങ്ങളായിത്തീരുന്ന. ആ ഏകോദ്ദേശ്യമെന്ത്? ആത്മാവിന്റെ മോക്ഷത്തിനും ജഗത്തിന്റെ ഹിതത്തിനും ആയി കർമ്മം ചെയ്യുക എന്നതു തന്നെ.

അപ്പോൾ വെളിയിൽ കാണുന്ന വ്യത്യാസങ്ങളെല്ലാം നിസ്സാരങ്ങളായിത്തീരും. തൊലിയുടെ നിറം, ജീവിതക്രമത്തിലേ ലഘുവ്യത്യാസങ്ങൾ എന്നുമാത്രമല്ല എല്ലാ പക്ഷപാതഹേതുക്കളും അസ്തമിക്കുന്നു; വരമ്പുകളും പരിധികളും എല്ലാം തകരുന്നു; അത്മാ ആത്മാവോടു സംസാരിക്കുന്നു; ഹൃദയം ഹൈന്ദവസമുദായഹൃദയത്തോടൊന്നിച്ചു തുടിക്കുന്നു.

ഇപ്രകാരം സാധ്യമാണോ എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി അല്പം പോലും ശങ്കിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. സംശയം നീക്കുന്നതിന് ഒരൊറ്റ നാമം - നിങ്ങൾക്ക് എല്ലാവർക്കും നല്ലപോലെ പരിചയമുള്ള ഒരു പേര്.* 'ബ്രഹ്മചാരിണി നിവേദിത' എന്ന ഏക സംജ്ഞ ധാ

* മിസ്റ്റർമാർഗററ് ഇ- നോബിൾ എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് വനിത-ഇവർ ശ്രീ വിവേകാനന്ദസ്വാമികളുടെ ആത്മികശക്തിയാൽ ആകർഷിക്കപ്പെട്ട് വീടും, നാടും ഉപേക്ഷിച്ച് ഇൻഡ്യയ്ക്കും ഹിന്ദു മതത്തിനുമായിവേല ചെയ്തു ഇൻഡ്യയിൽ വച്ച് മരിച്ചു.

രാജം ശക്തിമത്തായിത്തീരും. ഞാൻ ഇത്രയും വാക്കുകൊണ്ടു വളച്ചുകെട്ടി പറയുവാൻ ശ്രമിച്ചതെല്ലാം ആ മാനുഷഹതിയുടെ ജീവിതത്തിൽ നിന്നു പ്രത്യക്ഷമായി കണ്ടറിയാവുന്നതാണ്. എന്നേ തെറ്റിദ്ധരിക്കരുത്, 'യഥാർത്ഥഹിന്ദുക്കളാകുന്നതിനു നമുക്കു ഭേദശീയമതം സ്വീകരിച്ചേ കഴിയൂ, എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ഒരു സാമ്പ്രദായികാത്മത്തിൽ (Sectarian Sense) അല്ല. ഹിന്ദുമതമാണ് എല്ലാ മതങ്ങളിലും വെച്ച് ഏറ്റവും വിശാലവും സർവ്വഗ്രാഹകവുമായിട്ടുള്ളത്. അതാണു സകല മതങ്ങളുടേയും മൂലമാതാവ്. മറ്റ് എല്ലാമതവും അതിൽ നിന്നുൽഭവിച്ചതാണ്. എല്ലാമതത്തിലേതപങ്ങളും ലോകത്തിലേ ഏറ്റവും പുരാതന മതഗ്രന്ഥമായ ഹൈന്ദവവേദത്തിൽ നിന്നുത്ഭവിച്ചതാണെന്ന് പരീക്ഷിച്ചാൽ അറിയാം.

ഹിന്ദുമതമോ വേദാന്തമോ ഒരു സാമ്പ്രദായികാത്മത്തിലല്ല ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് ഇപ്പോൾ വിശദമാക്കാൻ ശ്രമിക്കാം. അതിന് ഇൻഡ്യയിലും വെളിയിലും വെച്ചു പലരും എന്നോടു ചോദിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ചോദ്യം എടുത്താൽ മതിയാകും. 'നിങ്ങൾ ഏന്തിനു ഹിന്ദുമതം സ്വീകരിച്ചു? കൃസ്തുമതം നല്ലതല്ലേ? കൃസ്തുമതം മനുഷ്യനേ പരമപദത്തിലേയ്ക്ക് നയിക്കയില്ലേ? എന്നാൽ പിന്നെ, നിങ്ങൾ ജനിച്ചു വളർന്നു, നിങ്ങളുടെ സ്വന്തരാജ്യത്തെ, മതം നിങ്ങൾ എന്തിന് ഉപേക്ഷിച്ചു?' ഇതായിരുന്നു ചോദ്യം. 'കൃസ്തുമതം നമുക്ക് ചെയ്തു തന്നിട്ടുള്ളത് എന്തെല്ലാമെന്ന് നോക്കുക. ദേവാനന്തം ജനിച്ചു വളർന്നു ഇന്നു ഭേദശീയമതമായി പ്രകാശിക്കുന്ന രാജ്യത്തെ ധനസ്ഥിതിയും സമുദായസ്ഥിതിയും കൃസ്തീയ രാജ്യങ്ങളുടേതിനോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കുക. ഇൻഡ്യയുടെ ദാരിദ്ര്യവും പാശ്ചാത്യരുടെ ഐശ്വര്യവും കൂടി നോക്കിയാൽ, നിശ്ചയമായും കൃസ്തുമതം മനുഷ്യാർക്കിതിൽ ഒരു അനുഗ്രഹമാണെന്നും നമ്മുടെ സ്ഥിതി നന്നാക്കുന്നതിന് നാം അന്യരാജ്യങ്ങളേയും അന്യമതങ്ങളേയും ആശ്രയിക്കേണ്ടതില്ലെന്നും ഏതൊരു മായനാണ് അറിയാൻ കഴിയാത്തത്?' എന്നുകൂടി പാശ്ചാത്യർ, ഞാൻ അവിടെ താമസിക്കുമ്പോൾ, എന്നോടു ചോദിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു.

ഈ ചോദ്യങ്ങളിൽ രണ്ടാമത്തതിന് വളരെ എളുപ്പം സമാധാനം പറയാം. പാശ്ചാത്യരുടെ ഐശ്വര്യവും അവരുടെ മതവും തമ്മിൽ യാതൊരു സംബന്ധവും ഇല്ലെന്നാണ് അതിന്റെ സമാധാനം. ഐശ്വര്യവും ധനപുഷ്ടിയുമുള്ള സമുദായങ്ങളുടെ ഘടനാർത്ഥം പഠിപ്പിക്കാനല്ല യേശുക്രിസ്തു ഭൂമിയിലേയ്ക്ക് അവതരിച്ചത്. അദ്ദേഹം അവതരിച്ചത് പാപം, ദുരാരം, കാമം, ദേഷ്യം, മത്സരം മുതലായി

എല്ലാ മതങ്ങളും നിന്ദിക്കുന്ന ഭോഷങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞു് അലൗകികനായി എങ്ങിനെ ഈ ലോകത്തു് ഒരുമനുഷ്യനു് ജീവിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് പഠിപ്പിക്കുന്നതിനായിരുന്നു. സമുദായത്തിന്റെ നീചനിന്ദ്യാംശങ്ങളെ നശിപ്പിച്ചു് മനുഷ്യനെ ശുദ്ധനും ആത്മീകനമാക്കുന്നതിനായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം വന്നതു്. എല്ലാറ്റിനും മീതെ ത്യാഗമാണ് അദ്ദേഹം ഉപദേശിച്ചതു്.

“ഞാൻ സൗമ്യനും വിനയവാനുമാകുന്നു. എന്റെ ദാമ്പ്യം സ്വീകരിച്ചു് എന്നിൽ നിന്നു് നിങ്ങൾ സൗമ്യതയും വിനയവും പഠിക്കുവിൻ. അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ആത്മാവിനു് ശാന്തിയുണ്ടാകും,” എന്ന് അദ്ദേഹം ഉപദേശിക്കുന്നു.

പാശ്ചാത്യസമുദായം നോക്കുക! കൃസ്തുദേവനു് ഉപദേശിച്ച സൗമ്യതയും വിനയവും എവിടെ? അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ ആത്മശാന്തി എവിടെ? ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ള എല്ലാ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലും ഉള്ളതിലധികമായി ഈ ഗുണങ്ങൾ ഇൻഡ്യയിൽ ഇന്നും ഉണ്ടെന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളോടു് തീർച്ച പറയുന്നു.

“നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെപ്പറ്റിയോ വിശപ്പും ദാഹവും അടക്കുവാനുള്ളവഴിയെപ്പറ്റിയോ വസ്ത്രങ്ങളെപ്പറ്റിയോ ആലോചിക്കായ്വിൻ! എന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളോടു് സത്യമായിപ്പറയുന്നു. ആകാശത്തു പറന്നുനടക്കുന്ന പക്ഷികളെ നോക്കുവിൻ! അവ വിതയ്ക്കുന്നില്ല; കൊയ്യുന്നമില്ല; കലവറയിൽ ശേഖരിക്കുന്നമില്ല; എങ്കിലും നിങ്ങളുടെ ദിവ്യപിതാവു് അവയെ രക്ഷിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ അവയേക്കാൾ ഉൽകൃഷ്ടതയുള്ളവരല്ലേ?”

ശ്രീനാഥൻ, ആരോഗ്യം, ഐശ്വര്യം എന്നു തുടങ്ങി ഇന്നു കൃസ്തുനികളെന്നലിമാനിക്കുന്ന പടിഞ്ഞാറൻ പ്രസംഗിച്ചുനടക്കുന്ന ഉപദേശമാണോ ഇതു്?— ഹാ! പടിഞ്ഞാറന്മാരെ ഉപദേശത്തിന്റെ ലക്ഷോപണം തന്നെ! ഇതാണോ കൃസ്തുദേവന്റെ കല്പന? അല്ല! പടിഞ്ഞാറന്മാരെ ഐശ്വര്യം കൃസ്തുദേവനോടുള്ള പ്രേമത്തിൽ നിന്നോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശം അനുസരിക്കുന്നതിൽ നിന്നോ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതല്ല. അതു് ദാഗ്ദ്ധ്യം, ധനാകാംക്ഷ, ഭോഗേഹം ഇവയിൽ നിന്നു് ഉത്ഭവിച്ചതാണ്. അത്രമാത്രമോ? ഈ ദുദ്ദേവതകൾക്കുവേണ്ടി അവർ മനുഷ്യന്റെ ഉത്തമാംശം കൂടി ബലികഴിക്കുന്നു. ഹാ! പാശ്ചാത്യരുടെ ഐശ്വര്യം കൃസ്തുമതത്തിന്റെ മഹിമയാണെന്നു സ്ഥാപിക്കുവാൻ കൊണ്ടുവരുന്ന വാദം ഹിന്ദുക്കളുടെ മുൻപിൽ നിഷ്പലമായി ഭവിക്കട്ടെ! അതു് അങ്ങനെയെ വരികയുള്ളു. ശ്രീകൃഷ്ണ

ന്റെയും, ബുദ്ധന്റെയും, ശങ്കരന്റെയും, ശ്രീചൈതന്യന്റെയും ശ്രീരാമകൃഷ്ണന്റെയും വിവേകാനന്ദന്റെയും കണ്ഠശാലം അത്ര ഏകദൃഷ്ടം ചരിയിൽ പെട്ടന്നവരല്ല. കൃഷ്ണദേവന്റെ യഥാർത്ഥ ശിശുക്കളേയും അങ്ങനെ ചരിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല.

എന്നേ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഞാൻ വേദാന്തം സ്വീകരിച്ചത് എന്റെ ഐഹികസ്ഥിതി നന്നാക്കുവാനല്ല. എന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികാഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടിയാണ് ഞാൻ വൈദികോപദേശങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചതും ഹിന്ദുമതാചാര്യന്മാരുടെ പാദമകരണം ആസ്വദിച്ചതും.

ഇനി നമുക്ക് മറ്റേ ചോദ്യമെടുക്കാം. യഥാർത്ഥ കൃഷ്ണമതത്തിലെ നിർവ്വാജഭക്തൻ പരമപദം പ്രാപിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ ഞാൻ എന്തിന് കൃഷ്ണമതം ഉപേക്ഷിച്ച് ഹിന്ദുമതം സ്വീകരിച്ചു? ഇത് ഒരു മുട്ടുയേറിയ ചോദ്യമാണ്. നിർവ്വാജമായി അനുസരിച്ചാൽ സകലമതവും ഒരേ ലക്ഷ്യത്തിലേയ്ക്ക് നയിക്കുമെന്ന് ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവൻ തന്റെ ജീവിതം കൊണ്ടും ഉപദേശം കൊണ്ടും ലോകത്തെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടില്ലേ? “ഞാൻ നിങ്ങളെ ഹിന്ദുക്കളാക്കുവാനല്ല ഉത്തമകൃസ്ത്യാനികളാക്കുവാനത്രെ വന്നിട്ടുള്ളത്.” എന്നു ശ്രീമദവിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ അമേരിക്കയിൽ വെച്ച് പരസ്യമായി പ്രസംഗിച്ചിട്ടില്ലേ? ആസ്ഥിതിക്ക് ഈ ചോദ്യം ശ്രീരാമകൃഷ്ണന്റെയും സ്വാമി വിവേകാനന്ദന്റെയും അനുഗാമികളുടെ നേക്ക് വിശേഷിച്ചും വളരെ ഗൗരവമുള്ളതാണ്.

അപ്പോൾ ആ ചോദ്യത്തിന് എനിക്ക് എന്തുത്തരമാണു പറയുവാനുള്ളത്? ഞാൻ എന്തിന് കൃഷ്ണമതം ഉപേക്ഷിച്ച് ഹിന്ദുവായിത്തീർന്നു? എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ ചോദ്യത്തിന്റെ ഉത്തരം വളരെ ലഘുവാണ്. ഞാൻ ഒരിക്കലും കൃഷ്ണമതം ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല. ഞാൻ ഒരിക്കലും കൃസ്ത്യാനിയാകുന്നതിനുമില്ല. കൃസ്തീയ രാജ്യത്താണ് ഞാൻ ജനിച്ചതെങ്കിലും കൃഷ്ണമതം എന്റെ മതമായി (Religion) ഞാൻ ഒരിക്കലും സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല. ഞാൻ ഒരു സഭയി (ചർച്ച) ലോ മതസംഘത്തിലോ ചേർന്നിരുന്നില്ല. പൗരസ്ത്യ സിദ്ധാന്തങ്ങളുമായി കൂട്ടി മുട്ടുന്നതുവരെ മതം ഒരു രൂപത്തിലും ഞാൻ സ്വീകരിച്ചിരുന്നില്ല. ശ്രീമദവിവേകാനന്ദസ്വാമികളുടെ വചനമനുസരിച്ചു വേദാന്തസുവിശേഷം പ്രവഹിച്ചപ്പോൾ മാത്രമേ ഞാൻ ആധ്യാത്മിക ജീവിതം അംഗീകരിച്ചുള്ളൂ. കൃഷ്ണമതം എന്നു തുണ

യില്ലാതാക്കിയിരുന്നു. ചുഴലിയിലകപ്പെട്ട് അമാവാം ഇല്ലാതെ. വിശ്വ
 മസ്ഥാനം കാണാതെ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും തിരയിൽ കിടന്ന് തിരിഞ്ഞു
 മറിയുന്ന ഒരു വള്ളം പോലെയാക്കിയിരുന്നു എന്റെ സ്ഥിതി. ഞാൻ
 എല്ലാമിടത്തും അന്വേഷിച്ചു; ഒരുവിശ്വമസ്ഥലംപോലും കിട്ടിയില്ല;
 എന്റെ സംശയങ്ങൾക്കു നിവൃത്തിയുണ്ടായില്ല. മൗഢി (ആത്മികധർമ്മം)
 എന്നതു മനുഷ്യരെ വഴി തെറ്റിക്കുന്ന ഒരു കടുക്കുപോലെ എനിക്കു
 തോന്നി. പള്ളികൾക്കും ഉപദേശിമാർക്കും എന്തേ തൃപ്തിപ്പെട്ടതാൻ
 കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഏതുവഴിതീരയണമെന്ന് എനിക്കു അറിവില്ലാതെയായി.
 അപ്പോഴാണ് എനിക്കു രക്ഷതരവാൻ വേദാന്തം വന്നത്. ഇവിടെ
 എന്റെ സംശയങ്ങൾക്കെല്ലാം ആദ്യമായി സമാധാനം കിട്ടി. എ
 ന്ന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ആശയക്കുഴപ്പം വഴിയുണ്ടായി. പാശ്ചാത്യലോകത്തുവെച്ചു
 രാമകൃഷ്ണമിഷ്യൻ സന്യാസിമാരുമായി ചരിച്ചയപ്പെട്ടപ്പോൾ തന്നെ
 വഴിമാർഗ്ഗമായി. ലക്ഷ്യത്തിൽ ചെന്നെത്താൻ പണിട്ട സമാധാനപരി
 ശ്രമം മാത്രമുണ്ടായാൽ മതിയെന്ന് എനിക്കു ബോധം വന്നു.

അതിനാൽ, ഞാൻ ഒരിക്കലും കൃസ്തു മതം അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ലായി
 രുന്നതുകൊണ്ട്, എനിക്കു ആ വിഷയത്തിൽ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ യാ
 തൊന്നുമില്ലായിരുന്നു. ഒരുനിമിശ്ശവായതിനു ശേഷം മാത്രമാണ് എനി
 ക്കു കൃസ്തുദേവന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ അംഗീകരിക്കാനും ഗ്രഹിക്കാനും കഴി
 ഞ്ഞത്. എന്നാൽ ഇതുകൊണ്ട് ഞാൻ വീണ്ടും കൃസ്തു പ്രാനിയാകണമെ
 ന്നത്ഥമാകുന്നില്ല. കൃസ്തുദേവന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണെന്നതിനും,
 ആത്മചൈതന്യത്തോടുള്ള അർത്ഥബോധത്തിനും ശക്തിയുള്ളവരായ
 ഒന്നിരുന്നാലും പേലാത്തത്തിലില്ലാത്തതായി അവയിൽ യാതൊ
 നും ഇല്ല. വേദാന്തത്തിന്റെ മഹിമ എല്ലാമതങ്ങളേയും കൂട്ടിയോജിപ്പി
 കണമില്ലാത്തവിടത്തെയെന്ന് ഒരു ഹിന്ദുവിന്റെ നിലയിൽ ഇപ്പോ
 ളും ഞാൻ കാണുന്നു. ദേവലം വിശ്വാസത്തിലും ബാഹ്യോദാധികരിച്ചുള്ള
 രൂപീകരണപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സാമ്പ്രദായികഭക്തിയെല്ലാം ഇടിച്ചുപൊരിച്ച്,
 വേദാന്തം സ്വാതന്ത്ര്യവിചാരത്തിനു ശക്തികൊടുക്കുന്നു. പ്രാരംഭ
 ത്തിൽ ഞാൻ ഒരു കൃസ്തുപ്രാനിയായിരുന്നെങ്കിൽ കൃസ്തുദേവനേത്ത
 നെ മിക്കവാറും എന്റെ ഇഷ്ടദേവനായി സ്വീകരിക്കുകയും ബൈ
 ബിളിൽ നിന്നുതന്നെ ലഭ്യമാകുന്ന ലഭിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കുകയും ചെയ
 തുമായിരുന്നു. എന്നാൽ കാൽക്കുളുടെ സ്ഥിതിയനുസരിച്ച് എ
 ന്ന്റെ ഹൃദയം എനിക്കു ആദ്യമായി ആത്മബോധമുണ്ടാക്കിയ ആ
 വഴിക്കുതന്നെയാണ് പ്രകൃഷ്ടമായിത്തീർന്നത്. ഒരു വേദാന്തിയുടെ നില
 ലയിൽ, കൃസ്തുദേവൻ ഉപദേശിച്ച യഥാർത്ഥ കൃസ്തു മതത്തോടു എനി

കു' ഇപ്പോൾ മത്സരത്തിനവകാശമില്ല.

ശ്രീമദിവിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ ആദ്യം പാശ്ചാത്യലോകത്തു വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഒരു പുതിയ സമ്പ്രദായം (Sect) സ്ഥാപിക്കുവാൻ വന്നിരിക്കുകയാണെന്നു ജനങ്ങൾ വിചാരിച്ചു. പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ പ്രതിനിധികളെല്ലാം അദ്ദേഹവുമായി കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തി. ഇവരോടൊന്നിച്ച് സ്വാമികൾ തന്റെ സന്ദേശത്തിന്റെ സാരം ഇങ്ങനെയാണെന്നാണു പറഞ്ഞതു. "സമ്പ്രദായങ്ങളെല്ലാം അപ്രധാനാംശങ്ങളിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്; എല്ലാ മതങ്ങളുടേയും പ്രധാനാംശം ഏതാകട്ടെ ഒന്നുതന്നെ. എല്ലാമതവും ഒരേ തത്വത്തെ പലതരം മനക്കണ്ണാടികളിൽ കൂടി പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു. വേദാന്തമാണ് എല്ലാ മതത്തിന്റെയും കാര്യം. അപ്രധാനാംശങ്ങളെ ദൂരെ തള്ളിയിട്ട് പ്രധാനാംശത്തിന് വേദാന്തം പ്രാമാണ്യം കല്പിക്കുന്നു." ഇങ്ങനെയാണ് സ്വാമികൾ വിശദമായി പറഞ്ഞ് അവരെ മനസ്സിലാക്കിയത്. ഒരുവനോടും സ്വാമതം ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ വേദാന്തം ഉപദേശിക്കുന്നില്ലെന്നു ഇതിൽനിന്നും സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. ഒരുവൻ വേദാന്തിയായിത്തീർന്നാൽ അയാൾ കൃസ്തുപ്രാനിയല്ലാത്തയാകണം എന്നില്ല. ഒരുവനു കൃസ്തുപ്രാനിയായിരുന്നെങ്കൊണ്ടു വേദാന്തം അഭ്യസിക്കാം. അപ്പോൾ സ്വാമതത്തിന് ഒരു ചൈതന്യം കൂടിയുണ്ടാകുന്നതായി കാണാം. അതിനാൽ വേദാന്താഭ്യാസം കൊണ്ടു ഒരു കൃസ്തുപ്രാനി കറെകൂടി നല്ല ഒരു കൃസ്തുപ്രാനിയായിത്തീരുന്നു.

വേദാന്താഭ്യാസം നമ്മെ ചർച്ചയുടെ (പള്ളിയുടെ) ക്ഷേത്രപരമശങ്ങളിൽ അവിശ്വാസികളാക്കിത്തീർത്തേക്കാം. എന്നാൽ അതു് സ്കലത്തിന്റെയും ഉള്ളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സാക്ഷാൽ കൃസ്തുവിന്നു ആരാധിക്കുന്നതിന്നു സഹായിയായിത്തീരും.

യേശുവിന്റെ അടുത്തുവന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാദങ്ങളിൽ കഴമ്പുതേച്ചു തന്റെ തലമുടികൊണ്ടു തുടച്ചു * മാഗ്ഡാലിന്റെ കർമ്മകേട്ടപ്പോൾ ശ്രീമദ് വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ, "ഹാ! ഞാൻ യേശുവിന്റെ കാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാദാരവിന്ദം ഏന്റെ ഹൃദയത്തിലെ രക്തംകൊണ്ടു കഴുകുമായിരുന്നുവെല്ലോ എന്ന് ഉൽഘോഷിച്ചു. ആ സമയം സ്വാമികൾ ഒരു യഥാർത്ഥ കൃസ്തുപ്രാനിയായിരുന്നില്ലേ? അദ്ദേഹം കൃസ്തുവിന്റെ ലിവ്യതയെ അനുഭവിച്ചില്ലേ? അപ്പോൾതന്നെ അദ്ദേഹം ഒരു യഥാർത്ഥ കൃസ്തുവായും ഇരുന്നില്ലേ? താൻ കൃസ്തുഭാവന ഉപാസിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും കൃസ്തുദേവൻ തന്റെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷനായി! ആത്മികരൂപത്തോടുകൂടി

* തുലാ ബൈബിളിലെ ഒരു കഥയാണ്.

തന്റെ ശരീരത്തിൽ ചുവേശിച്ചു എന്നും ഉപേശിച്ചു ഗുരുവിന്റെ വാക്യത്തേയും അദ്ദേഹം മാനിച്ചില്ലേ? യേശുവും ശ്രീരാമകൃഷ്ണൻ ഒന്നായിത്തീർന്നിരുന്നു. യേശു ദിവ്യപിതാവിൽനിന്ന് അഭിന്നനായിത്തീർന്നതുപോലെതന്നെ ശ്രീരാമകൃഷ്ണനുമായി ഐക്യവും പ്രാപിച്ചിരുന്നു. രാമകൃഷ്ണനിൽ എല്ലാ അവതാരങ്ങളും ഒന്നായിച്ചേർന്നു. എല്ലാ അവതാരങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിൽ മുത്തിമുത്തായി. പിന്നെ ഹിന്ദുക്കളായ നമുക്കു ഒരു യഥാർത്ഥ തത്വജ്ഞാസുവിനോട്, അയാൾ ഏതു മതസ്ഥനായാലും എങ്ങനെ മത്സരിക്കാം? വേദാന്തം സകലമതത്തിന്റെയും മർമ്മമല്ലേ?

ഒരിക്കൽ ഞാൻ കാഷായവസ്ത്രവും ധരിച്ചു തീവണ്ടിയിൽ 3-ാം ക്ലാസ്സു മുറിയിൽ ഡൽഹിക്കുപോകയായിരുന്നു. ഒരു മിഷനറി ഇടക്കുവെച്ചു എന്നെ കാൺമാൻ ഇടയായി. അപ്പോൾ മുതൽ ഓരോ സ്റ്റേഷനിൽ എത്തുമ്പോഴും അയാൾ അയാളുടെ മുറിയിൽ നിന്നിറങ്ങി എന്നെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കാൻ തുടങ്ങി. ഒടുവിൽ അയാൾ റവന്യൂ ഓഫീസിലായത്തോടുകൂടി എന്റെ മുറിയിൽ കയറിവന്നു ഞാൻ കൃസ്തുവിനെ ഉപേക്ഷിച്ചു കളഞ്ഞതെന്താണെന്ന് എന്നോട് ചോദിച്ചു.

“സർ, ഹിന്ദു മതം സ്വീകരിച്ചതുകൊണ്ട് ഞാൻ കൃസ്തുദേവനെ ആദരിക്കുന്നില്ലെന്നു നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നുവോ? എന്നാൽ ഇതു സർവ്വത അബദ്ധമാണ്. ഒരു ഹിന്ദുവിൽ കൂടിയാണ് കൃസ്തുദേവന്റെ യഥാർത്ഥപ്രകൃതി എന്നിങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞത്. യേശുവിനേ ഒരു മഹാനായ സർഗ്ഗരൂപവെന്നു മാത്രമെ ഞാൻ പരിഗണിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ ശ്രീമദപിതാവേകാനന്ദസ്വാമികളുടെ കൃപകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം ഒരു അവതാരപുരുഷനാണെന്ന് എനിക്കറിവാൻ ഇടവന്നത്. എന്നു മാത്രമല്ല, ഇൻഡ്യയിൽ വന്നശേഷമെ കൃസ്തുദേവന്റെ ഉപദേശങ്ങളും ഉദാഹരണകഥകളും എനിക്കു പുണ്യമായി ആദരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളു.” ഇങ്ങനെയിരുന്നു ഞാൻ അയാളോടു പറഞ്ഞതുപോലെ. ഈ ഭാരതഭൂമിയിൽ മാത്രമെ ബൈബിളിൽ പറയുന്ന കഥകൾ യഥാർത്ഥവും സചേതനവും ആയി എന്റെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂ. കൃസ്തുദേവന്റെ ഏറ്റവും വിലപിടിപ്പിച്ച ഉപദേശങ്ങളെല്ലാം, ഈ രാജ്യത്തു വരുന്നതുവരെ എനിക്കു ഉപദേശം ഇതായി തോന്നിയിരുന്നു. കൃസ്തുദേവൻ ഉപേശിച്ചു തത്വജ്ഞാൻ പാശ്ചാത്യോപദേശികളിൽ അധികം പേർക്കും മനസ്സിലായിട്ടുള്ളതിനേക്കാൾ നല്ലവണ്ണം ഇവിടത്തെ സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കുപോലും മനസ്സിലായിട്ടുണ്ട്. കൃസ്തുദേവൻ അവതരിക്കുന്നതിനു

വളരെ മുമ്പുതന്നെ ഈ രാജ്യത്തു ഈ തലങ്ങൾ അനുഷ്ഠാനത്തിൽ
 വന്നിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. യേശു പൌരസ്ത്യനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പൌരസ്ത്യഭാഷയിലാണ് സംസാരിച്ചത്. അദ്ദേഹം ഒരു സ
 ന്യാസിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഹിന്ദുശാസ്ത്രങ്ങളിൽ ഘോഷിക്കുന്നവ
 ശിഷ്യനാണ് സഞ്ചരിച്ചത്. അദ്ദേഹം ഒരു മഹർഷി—ആശ്ചര്യപ
 തൻ—ആയിരുന്നു. ജ്യോതിഷവും അവതാരപ്രതിജ്ഞാഭയവും
 മാതൃഭൂമിയായ ഈ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കു
 കൾ, അക്ഷരത്തിൽ മാത്രമല്ല, ആശയത്തിൽ തന്നെയും മനസ്സിലാ
 ക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഇതുകൊണ്ടാണ് ഒരു വേദാന്തിയായതുകൊണ്ട് ഞാൻ ഒരു
 യഥാർത്ഥകൃസ്ത്യാനിയായെന്നു പറഞ്ഞത്. വേദാന്തത്തിൽ എല്ലാ
 മതവും അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഞാൻ ഒരു ചുട്ട് കൃ
 സ്ത്യാനിയല്ല. ചുട്ടുകർക്കല്ലാം ഇൻഡ്യയിൽ വന്നു ഭാരതീയ മഹ
 ര്ഷിമാരുടെ പാദപങ്കജങ്ങളെ പരിസേവനം ചെയ്തുകിട്ടി മാതൃ
 ഭൂമി കൃസ്തുഭവന്റെ ഉൽകൃഷ്ടോപദേശങ്ങളുടെ ആന്തരാത്മം മനസ്സിലാക്കാൻ കഴികരുള്ളു. കൃസ്ത്യാനികൾ അന്യമതങ്ങളോടുള്ള പെ
 രുമാറ്റത്തിൽ വളരെ അഹങ്കാരവും ധർഷ്ട്യവും കാണിച്ചുവരു
 ന്നു. അവരുടെ മതവും, ആ മതം അവരുടെ ജീവികർമ്മം രൂപവ
 ത്താക്കരിക്കുന്നതിനാൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളതും, മറ്റുള്ളവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ, അ
 വർ വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ, അത്ര ഉൽകൃഷ്ടമായിരിക്കയില്ലെന്നു
 ള്ള വസ്തുത അപർ കാക്കുന്നില്ല. സ്വപ്നമെങ്കിലും കാര്യബോധമുള്ള
 ഹിന്ദുക്കളുടെയിടയിൽ കൃസ്ത്യാൻ മിഷനറീമാരുടെ അത്യുദ്ധ്യാനങ്ങളോ
 ഞ്ഞും ഫലിക്കാത്തത് എന്തുകൊണ്ട്? ഹിന്ദുക്കൾക്കു കൃസ്തുമതത്തി
 ന്റെ മഹിമ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശക്തിയില്ലാഞ്ഞിട്ടല്ല. അന്യമത
 ത്തിലെ തലങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നതിൽ അവർക്കുള്ള അശേഷംകൊണ്ടു
 മല്ല. ഹിന്ദുക്കളാണ് എല്ലാ വർത്തമാനവും വെച്ച് ഏറ്റവും ആത്മ
 മദ്ധ്യമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെന്നു സർവ്വത പ്രസിദ്ധമാണ്. അതി
 നാൽ അവരുടെ ഇടയിൽ കൃസ്ത്യാനികളുടെ ശ്രമമെല്ലാം വിഷ്കലമാ
 കുന്നതിന്റെ രഹസ്യം വേറൊന്നാണ്. ഇതു കൃസ്ത്യാനികളുടെ ചെ
 വിക്ക് അത്ര രസാവഹമാകയില്ല. പാശ്ചാത്യർ തങ്ങളേക്കാൾ
 ആത്മീകവിഷയത്തിൽ വളരെ പിന്നോക്കമാണ് നിൽക്കുന്നതെന്നു
 ഹിന്ദുക്കൾക്ക് അറിവുള്ളതുകൊണ്ടാണെന്നുള്ളതാണ് ഇതിന്റെ യ
 ഥാർത്ഥകാരണം. ഇതു കൃസ്ത്യാനികൾക്ക് അത്ര വിശ്വാസമാകയി
 ല്ലായിരിക്കാം; എങ്കിലും ഇതുതന്നെ സത്യം.

എന്താണു കൃസ്ത്യാനികളുടെ ദർശിമെന്നതിന്നു ഞാൻ ഒരു പ്ര
 ച്ഛാസം പറയാം. ഷിക്കാഗോ നഗരത്തിൽ ൨൫ നവംബർമാസ
 സഭ നടന്നകാലത്തു യൂറോപ്പിലെ എല്ലാ രാജ്യക്കാരോടും പ്രതിനി
 ഡികളെ അയയ്ക്കുവാൻ ഭാരവാഹികൾ അപേക്ഷിച്ചിരുന്നു. എ
 ന്നാൽ ഒരു ചെറിയ രാജ്യക്കാർ ഈ അപേക്ഷ നിഷേധിക്കയാണു
 ണ്ടായത്. ഇതരമനുഷ്യങ്ങളോടും അത്യന്തകൃഷ്ണനിധിയിൽ സ്ഥി
 തിചെയ്യുന്ന കൃസ്തുമതത്തെ ആ മതങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികൾ നിന്നു
 പ്രസംഗിക്കുന്ന പ്രസംഗപീഠത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നത് തങ്ങളുടെ
 മതത്തിന് അവമാനകരവും ലജ്ജാവഹവും ആണെന്നായിരുന്നു അ
 വരുടെ സമാധാനം. ഇത് അനേകം ഉദാഹരണങ്ങളിൽ ഒന്നുമാ
 ത്രമാണ്. എല്ലാ രാജ്യത്തുമുള്ള കൃസ്ത്യാനികളിൽ അധികം പേരെ
 യും ക്ഷത്രിയലികളും പാരമതദ്വേഷികളുമായിട്ടല്ലെ നാം കാണാറു
 ള്ളതു? ഇൻഡ്യയിൽ അതു ഏറെ കൂടുതലായിട്ടത്രെ നാം കാണുന്നത്;
 ഇതുതന്നെയാണ് പല പ്രശംസനീയകൃത്യങ്ങളും ഈ നാട്ടിൽ ചെ
 യ്തിട്ടുള്ള കൃസ്തീയമിഷണറിമാരുടെ നീചമായ ദോഷം. എല്ലാ നി
 യമാനീനും അപവാദമുണ്ട്. എല്ലാവരിലും ഒഴിച്ചുവീടേണ്ടവരുണ്ട്.
 അങ്ങനെയുള്ള യഥാർത്ഥ പുരുഷന്മാരുടെ മഹിമയറിയുന്നതിൽ ഇൻ
 ഡ്യ ഒരിയ്ക്കലും പിൻനിൽക്കുന്നതുമല്ല.

ഇനി പാശ്ചാത്യരുടെ ദേശീയമതത്തെക്കുറിച്ച് അന്യന്മാരു
 ടെ അഭിപ്രായമെന്തെന്നു നോക്കുക. 1876-ൽ കൃസ്തുമതത്തെക്കുറി
 ച്ചു പഠിച്ച മനസ്സിലാക്കിവരുന്നതിനായി ജപ്പാൻ ചക്രവർത്തി എന്താ
 ണം ആളുകളെപ്പോൾ ഒരു കമ്മിറ്റി രൂപപ്പെടുത്തി യൂറോപ്പിലേ
 യ്ക്ക് അയച്ചിരുന്നു. കൃസ്തുമതത്തിന്റെ നാനാശാഖകൾ തമ്മിലു
 ള്ള വ്യത്യാസംനോട്ടപ്പെടുന്നതിനും കൃസ്തുമതംകൊണ്ടു യൂറോപ്പി
 ലേ ജനങ്ങൾക്ക് എന്തു സ്ഥിതിയാണുണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്നു മനസ്സിലാ
 ക്കുന്നതിനുമായിരുന്നു ഇതുവരെ ചമതലപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്. ഇ
 വരുടെ റിപ്പോർട്ട് അനുകൂലമായിട്ടാണെങ്കിൽ ജപ്പാനിലേ രാ
 ഷ്ട്രീയമതം കൃസ്തുമതമാക്കണമെന്നായിരുന്നു ചക്രവർത്തിയുടെ ഉദ്ദേ
 ശ്യം. കൃസ്തുമതത്തിന്റെ അളവറാ വ്യക്തിക്ക് ഇത് ഒരു നല്ല അവ
 സരമായിരുന്നു. എന്നാൽ കമ്മിറ്റി, ജപ്പാനിൽ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോ
 ടെ സമർപ്പിച്ച റിപ്പോർട്ട് കൃസ്ത്യാനികൾക്ക് ഒട്ടും അനുകൂലമല്ലായിരു
 ന്നു. പാശ്ചാത്യലോകത്തേ മതരംഗത്തു നടക്കുന്ന അനാശാസ്യമാ
 യ മതസരവും കഴപ്പവും കൃസ്തുമതത്തിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ ജനങ്ങളുടെ
 നിത്യജീവിതത്തിൽ സമൃദ്ധപോലും പ്രവൃത്തിയിൽ വന്നിട്ടില്ലെന്നുള്ള

വസ്തുതയു ജപ്പാൻ ഗവണ്മെന്റിന് കൃത്യമതം സ്വീകരിക്കണമെന്നുള്ള ആശയെ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിച്ചു. അതിനാൽ ജപ്പാനിലെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഭൂരിപക്ഷം ബലമതക്കാരാണെന്നിപ്പം അവിടത്തേ ദേശീയമതം ഇന്നും ഷിൻടോമതമായിത്തന്നെയിരിക്കുന്നു.

എനിക്ക് ഇൻഡ്യയിലുണ്ടായിട്ടുള്ള വലിയ അനുഭവങ്ങളിൽ ഒന്ന്, ഇവിടെ, പാശ്ചാത്യരാജ്യത്തേക്കാൾ, മതം ജനങ്ങളുടെ നിത്യജീവിതത്തിൽനിന്ന് അഭിന്നമായിക്കാണെന്നുവന്നുള്ളതാണ്. എന്നു മാത്രമല്ല, ഇവിടെ സഞ്ചരിക്കുകയും, ഇവിടുത്തെ താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരെ ഐതി നല്ലവണ്ണം പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, കൃസ്തുദേവനേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതോപദേശങ്ങളേയും പഠിയ്ക്കുന്ന സ്മരണ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുമ്പോഴത്തേക്കാളധികമായി ഒരുവൻ ഉണ്ടാകുന്നതാണെന്ന് എന്റെ സ്വന്തം അനുഭവംകൊണ്ട് എനിക്കുറപ്പുപറയാൻ കഴിയും.

കൃസ്തു മതം, പറയത്തക്കവണ്ണം ഇൻഡ്യയുടെ മണ്ണുകളിൽ പ്രവേശിക്കുകയോ ഭാരതീയരുടെ ആശയങ്ങളേ പുഷ്പിപ്പിച്ചുത്തുകയോ, ഇവിടത്തേ സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ മേൽ പ്രബലമായി ശക്തി പ്രവേശിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിലും, ആകപ്പാടെ നോക്കിയാൽ ഹിന്ദുവർഗ്ഗം ഒട്ടാകെ തന്നെ പാശ്ചാത്യരേക്കാൾ കൃസ്തുദേവന്റെ ഉപദേശങ്ങളെ അനുസരിക്കുന്നുണ്ടെന്നാണ് എന്റെ അനുഭവംകൊണ്ടു കാണുന്നത്. കൃസ്തുദേവൻ ഇവിടെ വരികയോ, ഇവിടെയുള്ള ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ശാമസിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടല്ല ഇങ്ങനെ വന്നിട്ടുള്ളത്. പിന്നെ എന്തെന്നാൽ, അദ്ദേഹം ഉപദേശിക്കുകയും അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതെല്ലാം, പാശ്ചാത്യരുടെ അഭിമാനഹേതുവായ ധനത്തേക്കാളും മറ്റും ശ്രദ്ധയേറേത്തക്കവിധം വളരെ വളരെ അഭിമാനത്തോടുകൂടി ഹിന്ദുക്കൾ ആദരിച്ച് അംഗീകരിച്ചുവരുന്ന ആ സനാതനമതത്തിന്റെ അംശം മാത്രമായതുകൊണ്ടാണ്.

ഒരു വേദാന്തിയുടെ നിലയിൽ കൃസ്തുദേവനേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശങ്ങളേയും എനിക്ക് ഹൃദയംഗമമായി ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയും. എന്നാൽ ആ മഹാപുരുഷന്റെ അതൃപ്തകരമായ ജീവിതം ഇന്നു കൃസ്തുൻസഭക്കാർ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്ന അത്ഥത്തിൽ ഞാൻ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. വേദങ്ങൾ, ഉപനിഷത്തുകൾ, ഗീത, ശ്രീരാമകൃഷ്ണകഥാമതം, ശ്രീചിവേകാനന്ദഗ്രന്ഥാവലി ഇവയിൽ കാണുന്ന വേദാന്തോപദേശങ്ങളിൽകൂടി എല്ലാ ആത്മീയ മഹാപുരുഷന്മാരും

ഭേദം— അവർ കൃസ്താധിപതിയായാലും, ഹിന്ദുക്കളായാലും, മഹമ്മദീയരായാലും, ജൂതന്മാരായാലും— യഥാർത്ഥമഹിമ ഏകദേശമനുസരിച്ചാൽ കഴിയുന്നതുകൊണ്ട് എനിക്ക് വേദാന്തി എന്നു നാമം സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ വളരെ സന്തോഷവും അഭിമാനവും ഉണ്ട്.

ഹിന്ദുക്കളായ നമുക്ക് നമ്മുടെ സ്വന്തം മഹർഷിമാരും അവതാരപുരുഷന്മാരും ഉണ്ട്. എന്നാൽ അതുകൊണ്ട് 'അപൂർവ്വജ്ഞ' ഉണ്ടാകുന്നില്ല. മഹർഷിമാരോ ആദരിക്കുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽനിന്ന് യാതൊന്നും നമ്മെ നിരോധിക്കുന്നില്ല.

ഇൻഡ്യയിലെ എന്റെ അനുഭവങ്ങളിൽ വേറൊന്ന് ഇവിടെ അനുഭവപ്പെടാത്തതല്ലായ്മ മാത്രമല്ല; സകല മതസ്തേഹവുമായി പ്രതിപക്ഷിതമാകുന്നതാണ്. ഏതുമതത്തെയും ഭാരതഭൂമി ആദരിക്കുന്നു. ശത്രുക്കളും സുഹൃത്തുക്കളും പോലും ഇല്ലാത്ത ഇവിടെ ഏതുമതത്തിനും സ്വമരണം പ്രതിഷ്ഠയേ അവലംബിക്കാം. ഏതുമതസ്ഥനെയെങ്കിലും ആരാധിക്കുന്ന സ്ഥലത്തേക്കു ചെന്നുചെല്ലുന്ന കർമ്മമായി ഒരു ഹിന്ദു ഒരിക്കലും വിചാരിക്കുന്നതല്ല. ഹിന്ദുക്കളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ എല്ലാ ആരാധനസ്ഥലവും പരിശുദ്ധമാകുന്നു.

ഹിന്ദുക്കളുടെ നിലയിൽ നാം പറയുന്നത്, "സഹോദരോ! നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ രീതിയിൽ ഈശ്വരനെ ഉപാസിച്ചുകൊള്ളുക. എന്നാൽ ഒരു കാര്യം ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. ഞങ്ങളുടെ മതത്തേ ഉപദ്രവിക്കാതിരിക്കണം! ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ രീതിയിൽ ഈശ്വരാരാധന ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ!" എന്നാണ്.

ഇത് പാശ്ചാത്യരുടെ നടപടികളിൽ നിന്ന് എത്ര വ്യത്യസ്തമായിരിക്കുന്നു! ഒരു പ്രത്യേക രീതിയിലുള്ള ആരാധനാ ക്രമം അംഗീകരിക്കാത്ത നിമിത്തം സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ ആയിരമായിരമായി * തീയിലിട്ടു ചുട്ട ആ കാലം ഇനിയെങ്കിലും അസ്തമിച്ചുവല്ലോ! ഈശ്വരോ രക്ഷയ്ക്കു! ഭാരതീയരുടെ ഈ അനുഭവപ്പെടാത്തതല്ലായ്മയും സകലമതാനുകൂല്യവും പാശ്ചാത്യർ കണ്ടു പഠിക്കട്ടെ. ഭാഗ്യവശാൽ പൗരസ്ത്യരുമായുള്ള കൂട്ടുകെട്ടുകൊണ്ട് പാശ്ചാത്യർക്കു ലഭിക്കാത്തതും പാശ്ചാത്യർക്കു ലഭിക്കാത്തതും തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. മൺകാലത്തു മതഭേദം നിമിത്തം അനുഭവിക്കാത്ത കൊല്ലാൻ ഉപയോഗിച്ചുവന്ന നീചമാർഗ്ഗങ്ങളെ ഭയസംഭ്രമത്തോടുകൂടി അവലോകനം ചെയ്യാത്ത ഒരു കൃത്യാനിയെങ്കിലുമിന്നുണ്ടോ? ഇന്നുനമുക്കു അതു വിശ്വസിക്കാൻ കൂടി

* കരോലിനയും, പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകാരും തമ്മിൽ മത്സരം ഉണ്ടായപ്പോൾ ഇരുപതു പുരുഷന്മാർക്കു മരണമുണ്ടായില്ലെന്നു ചുരുക്കം.

അറിയാ. എന്നാൽ കൃഷ്ണയിനിൽ ഒരു സ്ഥലത്തുണ്ടെന്ന മദ്ധ്യത്തിന്നു
റായിത്തന്നിയിലധികമാളുകളെ ജീവനോടെ വട്ടതായി വിടാൻ
കൊണ്ടുതാനുന്നു. ഇതെല്ലാം ചെയ്തത് ഇസ്രൈലാദാണി ചെന്നു
പോലെ, "കൃഷ്ണദേവന്റെയും കന്യാമാതാവിന്റെയും സ്നേഹത്തിനു
വേണ്ടി" ആ വിതന്നുപോൽ!

കൃഷ്ണസ്തവസഭയുടെയും കൃഷ്ണീയരക്തസാക്ഷികളുടെയും കഥ
വളരെ പരിതാപകരമാണ്. അതെല്ലാം പഴയകഥയാണ്. ഇനി
നാം അതു കത്തിയുണർത്തി കൊണ്ടുവരേണ്ട. കൃഷ്ണദേവന്റെ അനു
ഗാമികൾ എന്നു പറഞ്ഞു നടന്ന ആ ആളുകളുടെ വികൃതികൾക്ക് ആ
മഹത്യാവിനോദം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശങ്ങളിലേയ്ക്കോ കറു
പ്പുടനേണ്ട ആവശ്യമില്ല. എന്നാൽ നമ്മുടെ കൃഷ്ണീയസഭക്കാർക്കു
ൾ നമ്മെ വിശ്വസ്തിപ്പെടാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുപോലെ 'കൃഷ്ണീയ' നാഗ
രികത ആകട്ടാടെ പൂർണ്ണവിജയമായിട്ടാണോ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്?
എന്നൊരു ചോദ്യത്തിനു അവകാശമുണ്ട്. ക്ലാസ്സവിഭാഗം രൂപം
പാലന, [Mammon worship] പരപീഡ, പരസ്സമരം തുട
ങ്ങിയ അസംഖ്യം ദോഷങ്ങൾ പാശചാത്യ സമുദായങ്ങളുടെ അധഃപ
തനത്തോടുകൂടിയ ഇന്നും ഇരിക്കുന്നില്ലേ? ഇതിനെയല്ലാം ഞങ്ങൾ കൃ
ഷ്ണസ്തവസഭയെ കറുത്തു പറയുന്നില്ല. പക്ഷേ അന്യസമുദായങ്ങളിലേ
ക്കു മേൽ കൃഷ്ണാഗതികത്വം പ്രചരിപ്പിക്കാൻ ഉപദേശികളെ അയക്കു
ന്ന സഭകൾക്ക് സ്വന്തരാജ്യങ്ങളുടെ കളങ്കം കളയാൻ ഇതുവരെ കഴി
ഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നുള്ള വ്യത്യസ്ത പ്രസ്താവിക്കാതിരിക്കാൻ നിവർത്തിയില്ല.
ഈ കളങ്കമുള്ളതുകൊണ്ടാണ് പാശ്ചാത്യരിൽത്തന്നെ പലരും കൃ
ഷ്ണസ്തവസഭകളിൽ വിശ്വാസമില്ലാതെ കൃഷ്ണപിന്റെ ജീവിതത്തിനും
ഉപദേശത്തിനും ആ സഭകൾ പാപ്പിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കടക്കൂടി
മുതുകയുമായ വ്യാഖ്യാനം ലഭിക്കാൻ ആകാംക്ഷയോടെ അന്യദേശ
ങ്ങളിലേക്ക് ഓടിപ്പോകുന്നത്.

അങ്ങനെയുള്ള ജനങ്ങൾക്കു നൽകുന്നതിനായി ഭാരതഭൂമി
ക്ക് ഒരു സന്ദേശമുണ്ടെന്ന് ഇവിടെ ഓർപ്പായി പറയുന്നതേ?
ആത്മീകവിജയങ്ങളിൽ ഭാരതഭൂമിക്ക് പടഞ്ഞൊരരിൽ നിന്നുപ
റിക്കുവാൻ കാരണമെന്നയില്ല. നേതാവിന്റെ ഭാരതഭൂമിക്ക് പാ
ശ്ചാത്യരേ പാപ്പിക്കുവാൻ വളരെയുണ്ട്. ഹിന്ദുമതം ഇടിച്ചു
പൊളിച്ചു തൽസ്ഥാനത്തു സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കു
ന്നതിനു മുമ്പ് കൃഷ്ണസ്തവ മഠങ്ങളിലൊന്നുവരും ഈകാര്യം

ഇതുകൊള്ളട്ടെ. പാശ്ചാത്യലോകത്തിനു പൗരസ്ത്യസന്ദേശം അറിയാപോകുന്നതായിരിക്കുന്നു.

ഈ സന്ദേശം ഇവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു. ഇപ്പോഴും ഇവിടെ നിന്നും പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ശ്രീമദ് വിവേകാനന്ദസ്വാമികളുടേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുയായികളുടേയും ശ്രമങ്ങൾക്കു നമസ്കാരം. പാശ്ചാത്യലോകത്തു രാമകൃഷ്ണമിഷൻ ചെയ്യുന്ന വേല ഇപ്പോൾ ഒരു വലിയ തോതിൽ പ്രത്യക്ഷമാകയില്ലായിരിക്കാം. ഒരു പ്രത്യേക മിഷ്യനായെടുത്താൽ നമ്മുടെ സ്ഥിതി അവിടെ വളരെ അപ്രധാനമായിരിക്കാം. എന്നാൽ നിലം കയ്യിൽ വീത്തു വിതച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ അവിടെ പണിയെടുക്കുന്ന സാമിമാർ അതിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന ചെറു ചെടികളെ നനച്ചു രക്ഷിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. കൂടുകൂടെ അവർക്ക് നല്ല പ്രതിഫലം കിട്ടുന്നുമുണ്ട്.

സ്വാമി വിവേകാനന്ദന്റെ ചൈതന്യവും ശക്തിയും അവിടെ ഇന്ന് എത്രയ്ക്കാവഴി പ്രവഹിക്കുന്നുവെന്ന് ആർക്കു പറയാൻ കഴിയും? അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് എല്ലായിടത്തും കാണുകയില്ലായിരിക്കാം. പക്ഷേ ഫലം കൊണ്ടാണല്ലോ നാം വൃക്ഷമറിയിക്കുന്നത്. വേദാന്തം ഇന്നു അവിടെ പലവേഷത്തിൽ പ്രസംഗിച്ചുവരുന്നു. പൗരസ്ത്യസിദ്ധാന്തങ്ങൾ പ്രചരിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ അവിടെ ഏറ്റെടുക്കുക എല്ലായിടത്തും ചെയ്യുവരുന്നു. നവീനാശയസംഘം, കൃഷ്ണൻസെൻസ്, കൃഷ്ണൻ യോഗം ഇതെല്ലാം ഒരേതരത്തിലുള്ള പല കഷണങ്ങൾ തന്നെയാണ്. ഒരു പൗരസ്ത്യന്റെ നിലയിൽ നിന്നുനോക്കിയാൽ ഈ ഉപദേശങ്ങളിലെങ്ങും പുത്തനായി ഒന്നു കാണുകയില്ലാ. ഇതെല്ലാം ഹൈന്ദവവേഷങ്ങളിൽ പലേ സാമ്യത്തു നിന്നും എടുത്തു കൂട്ടിയിട്ടുള്ള ഉപദേശഖണ്ഡങ്ങൾ മാത്രമാണ്. ഇങ്ങനെ സ്വാമി വിവേകാനന്ദന്റെ ശക്തി കാരാധിരം മാറ്റങ്ങളിൽ പ്രവൃത്തിക്കുന്നതായി കാണാം.

സ്വാമി വിവേകാനന്ദന്റെയും സഹോദരസത്യാനികളുടെയും സമ്പർക്കത്താൽ എത്രആളുകളുടെ ജീവിതരീതിക്ക് മാറ്റം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ആർക്കു പറയാൻ കഴിയും? ശ്രീരാമകൃഷ്ണ പരമാരം സന്നെ ഈശ്വരന്റെ ഒടുവിലത്തെ അവതാരമായിപ്പോലും നമ്മുടെ ആളുകൾ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ ആർക്കാണ് ആശ്ചര്യമുണ്ടാകാത്തത്? എന്നാൽ ഇവരുടെ സംഖ്യ നമുക്കറിഞ്ഞു കൂടാ. നാം അറിയുകയുമില്ല. ശ്രീരാമകൃഷ്ണന്റെ വാക്ക് സഫലമായി എന്നുമാത്രം നമുക്കറിയാം. പാശ്ചാത്യന്മാരിൽ പലരും അദ്ദേഹത്തെ ആരാധിക്കുമെന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു ഫലിച്ചു. പല പാശ്ചാത്യഗൃഹങ്ങളിലും ശ്രീമദ് വിവേകാനന്ദസ്വാമികളുടേയും ശ്രീരാമകൃഷ്ണന്റേയും പടം ബലിപീഠത്തിൽ വെച്ച് ആരാധിക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. പല കൃഷ്ണൻ ഗൃഹങ്ങളിലും ഇന്നു ഭഗവൽഗീത കൃ

സ്ത്രീ മതഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കൊരുമിച്ചുവെച്ചു ആദരിച്ചുവരുന്നു.

പാശ്ചാത്യഭക്തന്മാരിൽ പലരും ഇൻഡ്യയിൽ വന്നിട്ടില്ല. ആദിർഘമായ ഒരു യാത്രചെയ്യാൻ എല്ലാവർക്കും എളുപ്പമല്ല. എങ്കിലും ഇൻഡ്യയെ ഒരു പുണ്യസ്ഥലമായി വളരേപ്പേർ വിചാരിച്ചുവരുന്നു എന്നു എനിക്കറിയാം. അവരെല്ലാവരും ദരിദ്രർ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരിക്കൽ ഇൻഡ്യയിലേക്കു രീതിയായതുമായെന്നതിന്നു; ആകാംക്ഷയോടെ കാത്തിരിക്കുന്നു. അവർക്ക് ഇൻഡ്യാ, വേദങ്ങളുടേയും വൈദികമഹർഷിമാരുടേയും വാസഭൂമിയാണെന്നു മാത്രമല്ല അതു ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവൻ ജീവിച്ചു തത്ത്വപാഠശാലയും ചെയ്യുകയും സ്വാമി വിവേകാനന്ദൻ ജനിക്കുകയും ചെയ്ത അതിവിശുദ്ധലോകമാകുന്നു. അങ്ങനെയുള്ളവർ തന്നെത്തான் ഹിന്ദുക്കൾ-- കൃസ്ത്യാനികളെന്നല്ല-- എന്ന് വിളിക്കുന്നതും സൗകര്യമുള്ള പക്ഷം ഇൻഡ്യയെ സന്ദർശിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു ജീവിക്കുന്നതും സഹജമാണല്ലോ.

എന്നാൽ 'നാം ഹിന്ദുക്കളെന്നപേര് സ്വീകരിക്കണമോ, കൃസ്ത്യാനികളെന്നപേര് സ്വീകരിക്കണമോ? ഒരു അവതാരം സ്വീകരിക്കണമോ, അഥവാ മറ്റൊരു അവതാരം സ്വീകരിക്കണമോ? എന്ന് കാര്യത്തേക്കുറിച്ച് ആലോചിച്ചു ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ട ആവശ്യം ഇല്ല. ഒരു അവതാരത്തേ ആദരിക്കുന്നവൻ എല്ലാ അവതാരങ്ങളും ആദരിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ എല്ലാം ഒരേ ചൈതന്യത്തിൽ നിന്നുണ്ടായതാണ്.

ശ്രീരാമകൃഷ്ണനേ ഈശ്വരന്റെ ഒടുവിലത്തെ അവതാരമായി അംഗീകരിക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിൽ ഭൂതകാലാശയങ്ങളുടേ പൂർത്തിയും സകലലൗകിക സംസ്കാരത്തിന്റേയും, ആത്മികാഭിമുഖീയുടേയും പരമാവസ്ഥയും നാം കാണുന്നതുകൊണ്ടാണ്. സ്വാമി വിവേകാനന്ദന്റെ ഉപദേശം ഈ യുഗത്തിലേ ധർമ്മസംഹിതയായി നാം അംഗീകരിക്കുന്നത്, എല്ലാ യുഗങ്ങളിലും മനുഷ്യർക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഉത്തരം-- സകലമതമർമ്മമായ മൂലതത്വം-- അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്. അദ്ദേഹം പാശ്ചാത്യ ലോകത്തേയ്ക്ക് കൊണ്ടുവന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആചാര്യദേവൻ ഭാരതഭൂമിയിൽ പുനർജ്ജീവിപ്പിച്ചതും പൗരാണികമഹർഷിമാർ ഉപദേശിച്ചുവന്നതും ആയ സനാതനധർമ്മം എന്ന ഹിന്ദുക്കളുടേ മതമായ അനാദിതത്വസഞ്ചയം തന്നെയായിരുന്നു. അധിനാൽ ഹിന്ദുമതം സ്വീകരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് കൃസ്തീയലോകത്ത് ജനിച്ച നമുക്ക് യാതൊന്നും നഷ്ടമാകുന്നില്ല. ഹിന്ദുമതസ്വീകരണമെന്നാൽ വിശാലതാ പ്രാപ്തി അഥവാ വികാസമാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഇപ്പോൾ നമുക്ക് എല്ലാ പുണ്യസ്ഥലങ്ങളിലും ആരാധന നടത്താം; എല്ലാ ജ്യേഷ്ഠശാസ്ത്രങ്ങളും ആദരിക്കാം; എല്ലാ തത്ത്വശാസ്ത്രങ്ങളും

ക്ഷികളോടും ഒരുമിച്ചിരുന്ന് ഇരുശ്വരനെ ഉപാസിക്കാം.

ഇതിൽ കൂടുതലായി എന്റെ ഇൻഡ്യൻ അനുഭവങ്ങളെപ്പറ്റി എന്തൊരു പറയേണ്ടത്? ഋഷിമാരുടേയും മഹർഷിമാരുടേയും പാദസ്പർശം കൈപ്പത്ത് പരിപൂർണ്ണമായ ഈ രാജ്യത്തു് - 'ബ്രഹ്മ സത്യം ജഗന്മിത്വാ' എന്ന തത്വം ഒരു കാലത്തും മാഞ്ഞുപോകാതെ മനുഷ്യ ഹൃദയത്തിൽ വിളങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ ഭാരതഭൂമിയിൽ - മനുഷ്യരുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി ഭഗവാൻ ഇടവിടാതെ മനുഷ്യരൂപത്തിൽ അവതരിക്കുമുള്ള ഈ പുണ്യഭൂമിയിൽ - പാശ്ചാത്യലോകജാതനായ ഒരു ചന്ദ്ര വരുചാനിടയയേതു എന്ന ഒരു മഹാഭാഗ്യമല്ലേ? സ്വാമി വിവേകാനന്ദൻ നമ്മോടു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ, സകല മനുഷ്യരും കർമ്മഭോധനത്തിനുവേണ്ടി വരേണ്ട ലോകമല്ലേ ഇത്! ഈ രാജ്യത്തു വരുന്നതുതന്നെ ഒരു വലിയ അനുഭവമാണ്. എനിക്കു സിദ്ധിച്ചതുപോലെ കാലാനന്തരത്തിൽ പല പാശ്ചാത്യഭക്തന്മാരും ഇവിടെ വന്ന് ഇവിടുത്തെ ആളുകളോടു സ്വാതന്ത്ര്യമായി പെരുമാറുവാൻ ഉള്ള ഭാഗ്യം ഉണ്ടാകുമെന്ന് ഞാൻ ആശിക്കുന്നു. ഇത് ഒരു പക്ഷേ അസാധ്യമായിരുന്നാൽ തന്നെയും ശ്രീമദിവിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ സ്ഥാപിച്ച രാമകൃഷ്ണമിഷ്യൻ പാശ്ചാത്യലോകത്തു് ചെയ്തുവരുന്ന ശ്രമം നിശ്ചയമായും തത്പരനകാംക്ഷികളായ യഥാർത്ഥഭക്തന്മാർക്കു് അത്യന്തം ഉപകാരപ്രദമായിത്തീരുന്നതാണ് എന്റെ വിശ്വാസം.

മഹൽകൃത്യങ്ങൾ പലതും ചെയ്യുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ കൃത്യമേ പന്റെ സ്വന്തഭാഷയിൽ പറയാതെക്കിട്ടിൽ, "വാസ്തവത്തിൽ വിദ്വദ് വളരെ മഹത്തു്. എന്നാൽ വേലക്കാർ വളരെ കുറവു്. അതുകൊണ്ടു് ഫലനാഥനായ സർവ്വേശ്വരനോടു് ഇനിയും വേലക്കാരെ കൂടുതൽ അയയ്ക്കുവാൻ നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കവിൻ."

ശ്രീരാമകൃഷ്ണനും സ്വാമിവിവേകാനന്ദനും ഇൻഡ്യക്കുവേണ്ടി മാതൃമല്ല വന്നതു്. ഭിക്ഷുശക്തികൾക്കു് അടിമപ്പെട്ടു് കിടക്കിട്ടുള്ള കൊണ്ടിരുന്ന ലോകത്തെ രക്ഷിക്കാനായിട്ടു് അവർ വന്നു. അതിന്റെ ഫലം എല്ലാരാജ്യത്തും ഉണ്ടാകണം. എന്തെന്നാൽ ശ്രീമദിവിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ തന്റെ ഹിന്ദുസഹോദരന്മാരെ കാഹളം വിളിച്ചറിയിച്ചതു് അവർ ഭൂമിയുടെ നാലു പരിധികളിലും അവരുടെ ആത്മികധർമ്മം പ്രസംഗിച്ചു് അവരുടെ ധർമ്മം നിർവ്വഹിച്ചു് ലോകാഭിവൃദ്ധിയെ സഹായിക്കണമെന്നായിരുന്നു. പശ്ചിമലോകത്തിനു് പൗരസ്ത്യലോകത്തെ വല്ലതും പഠിപ്പിക്കുവാനുണ്ടെന്നിരുന്നാൽ തന്റെയും ഭാരതഭൂമിയുടെ ഉപദേശമാണ് സർവ്വശ്രേഷ്ഠമെന്ന് പാശ്ചാത്യർ മറക്കാതിരിക്കട്ടെ! ഭാരതീയരുടെ മതത്തിനു് ഒന്നിനുമൊരുമേ സകലജനങ്ങളുടേയും ഹൃദയത്തിൽ ശാന്തിയും സംതുഷ്ടിയും പ്രതിഷ്ഠിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളു.

ശ്രീഗുരുപാദോർപ്പണമസ്തു.

ഞാൻ ഹിന്ദുവായതെന്തിന്?

(ഡാക്കാ സർവ്വകലാശാലയിൽനിന്നു ബി. എ. ജയിച്ചശേഷം ബാസർ റഹിമാൻ എന്ന പഴയ പേരുപേക്കിച്ച ഷ. യൂഷ്കാത്തിസിംഹൻ എന്ന പേരു സ്വീകരിച്ച ഹിന്ദുധർമ്മം അവലംബിച്ച, മുസൽമാൻജാതിയിൽജനിച്ച ഒരു മൗണ്ട് ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞതു്.)

“ഞാൻ മുസൽമാനായിരുന്നപ്പോൾ, അവർ (മുസ്ലിങ്ങൾ) ഇൻഡ്യയേക്കാളധികമായി അറേബ്യയേയും ഓർക്കിയേയും അവരുടെ മാതൃഭൂമിയായിക്കരുതി വന്നതു് ഞാൻ ഏറ്റവും വ്യർത്ഥത്തോടെ വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവർ ഇൻഡ്യയിലുണ്ടു താമസിക്കുന്നതു് എന്നാൽ അവർ എപ്പോഴും അവരുടെ മഖം മുസ്ലിംരാജ്യങ്ങളിലേക്കു തിരിച്ചുകൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നതു്. ഇടമറിയാത്ത പാരമ്പര്യത്തോടുകൂടി, ഈ ഭാരതഭൂമിയിൽ നമ്മുടെ പൂർവികന്മാർ നമുക്ക് ഒരു നാഗരികത അവകാശമാക്കിത്തന്നിട്ടുണ്ട്. ആ നാഗരികതയുടെ ഗുണം മുസൽമാന്മാർ മനഃപൂർവ്വം ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുകയാണ്. എന്നാലും ഞാൻ പറയുന്ന ഈ നാഗരികത ഇന്ന് ഇൻഡ്യയിലുള്ള മുസൽമാന്മാരിൽ ഏറ്റവും തൊണ്ണൂറുപേർക്കു പങ്കെടുത്തു് ഉണ്ടാക്കിയതാണ്. ഇൻഡ്യയിലെ മുസൽമാന്മാർ ഭാരതീയസമുദായത്തിൽ പുറത്തുവെക്കുന്നതോ കൊണ്ടുവന്നു് ഇടപ്പെട്ട വിദേശീയസ്തുപോലെയുമാണ് ഇന്ന് ഇരിക്കുന്നതു്. ഹിന്ദുക്കളല്ല അവരെ വിദേശികളായി കരുതുന്നതു്. അവർതന്നെയാണു ഭാരതീയസംസ്കാരത്തിൽനിന്നും ഭാരതീയനാഗരികതയിൽ നിന്നും വിട്ടു വളരെ ദൂരെ നില്ക്കുന്നതു്. ഹിന്ദുധർമ്മം സ്വീകരിച്ചതോടുകൂടി ഞാൻ ഭാരതമാതാവിന്റെ അടുക്കലേക്കു തിരിച്ചുവന്നു. ഹിന്ദുക്കൾക്ക് ഇസ്ലാമിനോടോ മറ്റു ഏതെങ്കിലും മതത്തോടോ പ്രേഷമില്ല. ഹിന്ദുമതത്തിൽ കാണാത്തതായി ഇസ്ലാമികഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഞാൻ യാതൊന്നും കാണുന്നില്ല. ഒരു അറബിപ്പേരു് ഒരു ഇൻഡ്യാക്കാരൻ ആവശ്യമില്ലാത്തതാണെന്നു മാത്രമല്ല, യുക്തിവിരുദ്ധമാണെന്നുംകൂടി ഞാൻ കാണുന്നു. അവരുടെ അറബിപ്പേരുകളാണ് പ്രത്യേകിച്ചു് ഇൻഡ്യൻ മുസൽമാന്മാരെ ഇൻഡ്യാക്കാരല്ലാതാക്കുന്നതു്. ഞാൻ ഏന്റെ അറബിപ്പേരുപേക്കിച്ചു് ഒരു യഥാർത്ഥ ഇൻഡ്യാക്കാരനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ഹിന്ദുമതം സ്വീകരിച്ചു. എന്നാൽ ഒരു ഹിന്ദുവായതുകൊണ്ട് ഞാൻ ഇസ്ലാമിനെ വെറുക്കാൻ പഠിച്ചില്ല. * ഒരു ഹിന്ദുവായിത്തീർന്നതുകൊണ്ട്, ഞാൻ ഇസ്ലാമിലും മുഹമ്മദിനെ ആദരിച്ചിരുന്നതുപോലെ ലോകത്തുള്ള മറ്റാരുടെയും സിദ്ധന്മാരെയും ബഹുമാനിക്കാൻ പഠിക്കും. ഒരു ഹിന്ദുവായിത്തീർന്നതുകൊണ്ട് ഞാൻ കറേക്കുടി വലിയ ഒരു മുസൽമാനും ഉമാൽ ഭാരതീയനുമായിത്തീർന്നവനാണ് ഇന്നത്തെ എന്റെ ദൃഢവിശ്വാസം.

* ഇതിനിന്നു് ഏതു വ്യത്യസ്തപ്പെട്ടിരിക്കിലാണ് ഇസ്ലാം സ്വീകരിച്ച ഹിന്ദുക്കൾ പ്രസാദിച്ചിരിക്കണമെന്നു നോക്കുക.

അദ്വൈതാശ്രമ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ.

1. പുനർജന്മമോ ഉ ലിഞ്ഞുനേൽപോ?

ശ്രീമൽ അദ്വൈതാശ്രമസ്വാമികൾ അമേരിക്കയിൽ ചെങ്കുട്ടി പ്രസ്സ് ഗം. മരണശേഷമുള്ള ഗതിയെപ്പറ്റി ഹിന്ദുമതത്തിന്റെയും ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെയും സിദ്ധാന്തങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള താരതമ്യപാഠനം വില ൧. 1

2. ബ്രഹ്മചര്യം.

ബ്രഹ്മശക്തി, ദീർഘായുസ്സ്, ചിത്തൈകാഗ്രം മുതലായവ സമ്പാദിക്കുന്നതിന്റെ രഹസ്യം വിവരിക്കുന്ന ഒരു ചെറുപുസ്തകം. വില ൧. 1

3 ഗിതയും ഇനത്തെ വിഷമപ്രശ്നങ്ങളും.

ഇന്നു ലോകം മുഴുവൻ ഇട്ടലട്ടുന്ന ജാതി മത്സരം, മതമത്സരം, സാമ്പത്തികായുധപതനം എന്നിവയ്ക്ക് ഹിന്ദുമതഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ സർവ്വപ്രധാനമായ ഭഗവൽഗീത എങ്ങനെ സമാധാനമുണ്ടാക്കുന്നുവെന്ന് ഈ പുസ്തകം വിശദമാക്കുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ നിയമങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്നവർക്ക് ഈ വക വിഷമങ്ങളിൽ നിന്ന് തീർച്ചയായും രക്ഷ നേടാൻ സാധിക്കും. വില അഞ്ചു 4.

4. വേദാന്തം.

ലോകത്തുള്ള എല്ലാ മഹാമതങ്ങളും എങ്ങനെ വേദാന്തമതത്തിലുൾപ്പെടുന്നുവെന്നും അവ കാര്യം എങ്ങനെ ഒരേ ലക്ഷ്യത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നുവെന്നും വിശദമാക്കുന്നു. വില അഞ്ചു 5.

5 ഹിന്ദുമതം ശക്തിപരീക്ഷയിൽ.

ഹിന്ദുമതത്തിന്റെ ഔദ്യോഗികവും ഹിന്ദുസമുദായത്തിന്റെ അധഃപതനകാരണം, ചൈവ്വ പ്രാദേശനാശത്താൽ ഇർവ്വയ്ക്കുണ്ടാകാവുന്ന നഷ്ടം, ഹിന്ദുസമുദായരക്ഷയ്ക്കുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ മുതലായവയെ ഈ പുസ്തകം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. വില അഞ്ചു 4

x തൃശൂർ, വിലങ്ങൻ പ്രവൃദ്ധഭാരതം മാസികയുടെ അദ്ധിനിധി കാലടി ആശ്രമത്തിലും വിൽക്കാൻ കിട്ടും.

അപേക്ഷിക്കേണ്ട മേൽവിലാസം:—

മാർച്ച് ൧൯൦൪

ശ്രീരാമക്കുട്ടിപ്പിള്ളാതിലിമം(Students' Home.)

എറണാകുളം അഞ്ചൽ(പോസ്റ്റ്)

കൊച്ചിപിംഗ്ലാനം.

NB

26 DEC 1954

MUL

097739

